

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 82. Synodi responsum ad Cæsaris Legatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæc. XVI.
A.C. 1546.

Post hæc amplissimam Cæsaris sui Principis nomine pollicitus est operam, atque hæc subjunxit: *Non sine animi maiore percepi, Præsules quosdam ex Cæsaris ditioe non exacta interdum usose se modestia in congressibus, si igitur Legatis probaretur, vellem ipso cætibz interesse, ut illos in officio præsens continere valeam, cunctisque patefiat, esse Cæsaris voluntatem, ut Cæsaris subditi reverentiæ exemplo erga summum Pontificem, sedemque Apostolicam ceteris præluceant. Ad hæc Legati præstita gratiarum actione reposuerunt: Haud diffitemur, quod Præsules, quos sugillas, nonnunquam se consideratius gerere potuissent, generatim tamen laude dignos existimamus propter obedientiam, qua semper Legatis Pontificiis obsequabantur, de cetero, si tibi libuerit generalibus cætibz adesse, id nobis gratum erit.*

§. LXXXII.

Synodi responsum ad Cæsaris Legatum.

Cum igitur Cæsaris Legatus oblatam facultatem acceptaret, die quinta Aprilis publice prima vice interfuit Patrum confessui, a tribus Episcopis eo deductus, postquam Legati congregatis Patribus illius adventum nuntiaverant.

Ibi

Ibi recitato Cæsaris mandato, ceteris-
 que, quæ ipse proponere jubebatur, per-
 honorifice eidem responsum est, additum
 tamen, ne eidem displiceret, si quoque
 quemadmodum ipse non sine prævia de-
 liberatione, ac scripto suam orationem
 exhibuerat, eodem modo Patres age-
 rent, suumque responsum ad confessum
 die septima Aprilis celebrandum differ-
 rent, ipse vero eidem interesse haud gra-
 varetur: igitur præfixa die Legatus pa-
 ri, ut antea factum, honore ad cœtum
 deductus fuit, moxque Præses Synodi
 nomine verba faciens ita exorsus est;
*Adventus Dominationis vestræ huic sa-
 crosanctæ Synodo gratissimus est, tum
 propter eam observantiam, qua merito
 Augustissimum Imperatorem Synodus ip-
 sa prosequitur, tum propter favorem,
 quem de piissimo animo Majestatis suæ in
 tam sancto, ac universæ Christianæ rei-
 publicæ salutari opere, sibi firmissime pol-
 licetur: cui etiam Dominationis vestræ
 præsentiam ob præstantes ejus animi do-
 tes & Religionis studium, plurimum ad-
 jumenti allaturam sperat, quare & Do-
 minationem vestram grato, ac benevolo
 animo amplectitur, & mandata Cæsareæ
 Majestatis per eam exhibita & producta,
 quantum de jure debet, admittit, vehe-
 menter dolens de ejus Collegæ clarissimi
 Viri, & huic sanctæ Synodo multis no-*

Sæcul. XVI. *minibus gratissimi, adversa valetudine,*
 A. C. 1546 *Et ei melius esse magnopere cupiens: pro
 conjuncta vero ipsius Augustissimi Impe-
 ratoris, cum sanctissimo Domino nostro
 Paulo III. Pontifice maximo in orbodo-
 xa fide Et Religione nostra tuenda Et con-
 servanda, voluntate, omnipotenti Deo,
 omnium honorum auctori, quantas ma-
 ximas potest, gratias agit, quem assidue
 precabitur, ut piis utriusque studiis, ad
 ipsius omnipotentis Dei laudem Et glo-
 riam, Religionis Christianæ incremen-
 tum, Et Ecclesiæ pacem, prosperamque
 in omnibus, Et optatum ipsius sanctæ Sy-
 nodi successum adspirare dignetur.*

Absoluta hac oratione Patres sen-
 tentias suas edicere rogabantur circa De-
 creta postero die promulganda, hanc-
 que in rem Legatus cunctos hortabatur,
 ut submisso silentio religiose servato u-
 num cor, eandemque animam ostende-
 rent, nec horum Decretorum promulga-
 tioni novas tricas opponerent. Ea igitur
 perlegebantur ab omnibus appro-
 bata, solus tamen Clodiensis Episcopus
 contra articulum de Vulgatæ editione
 factum peroravit, atque adversus eam
 Decreti partem, in qua sacras Literas
pari affectu ac reverentia æque ac Tra-
 ditiones esse recipiendas fuit pronuntia-
 tum, vehementius insurgens dixit, quod
 ea verba tanquam impia rejiciat, eun-
 dem-

demque pietatis cultum ac veneratio- Sæcul. XVI.
 nem Traditionibus ac sacris Paginis de- A.C. 1546.
 beri perneget. Verum hic Episcopus
 sacri Codicis auctoritatem ac genuinum
 illius sensum Traditionibus defendi, eis-
 que inniti non perpenderit, nec etiam
 mente sua assequebatur, quod diversa
 sint genera Traditionum, earumque aliæ
 ad fidem, quædam ad Religionem, at-
 que aliæ ad ritus seu cæremonias spe-
 ctent, & priores quidem immutari haud
 valeant, ipsaque Synodus de illis dun-
 taxat mentionem faciat, ceteræ vero ut-
 pote juri positivo innixæ pro varia tem-
 porum ratione mutari valeant, quas in-
 ter recenseri potest Communio sub utra-
 que specie, quæ nunc præcepta, modo
 prohibita fuit: Itaque ob hanc ignoran-
 tiam primus Legatus Episcopum corri-
 puit, ceterorum vero Patrum doctrinam
 ac prudentiam commendans eos admo-
 nuit, ut rebus controversis jam antea
 satis superque exagitatis, in proxima
 Sessione iisdem dotibus conspicui præ-
 lucerent. Eadem die Marcellus Cervi-
 nus illos, qui Decreto de editione Vul-
 gatæ refragabantur, convocavit, eisque
 significavit, quod nullam querendi causam
 haberent, cum libertas relicta esset
 tum illius editionem emendandi, tum
 ad textus originarios recurrenti, neque
 aliud vetitum fuerit, nisi eidem ejusmo-
 di

Sæcul. XVI di errores attribuere, propter quos illa
A. C. 1546. foret rejicienda,

§. LXXXIII.

Concilii Tridentini Sessio IV.

Labbe Coll. Concil. t. 14. p. 744. Pallav. n. 4. Raynald hoc ann. n. 48. Die octava Aprilis habita est Sessio quarta, ad quam Synodi Patres pro more in Ecclesia Cathedrali Pontificio habitu ornati convenerunt. Præcedebant eos tres Legati, quos sequebantur duo Cardinales Madrutius & Pachecus, novem Archiepiscopi, & quadraginta duo Antistites præter Franciscum Toletanum Cæsaris Legatum, qui Mendozæ absentis vices supplebat. Aderant quoque P. Jajus ex Societate Jesu Augustani Cardinalis Procurator, omnesque illi Abbates ac Ordinum Generales, qui ad præcedentem Sessionem confluxerant. Post hæc Turritanus, hodie Saffarensis Episcopus rem divinam de Spiritu sancto peregit, sermonem vero Latinum Augustinus Bonuccius supremus Servorum B. V. Præfectus habuit, vehementerque adversus Lutherum declamavit, ostenditque, illum esse Pseudo-Apostolum, impium Verbi divini corruptorem, eoquod per sacrum Evangelium ea, quæ illi recta adversantur, stabilire præsumpsit, secumque hominum cohortem gladiis & fustibus armatam du-